

Ἀνέγνωμεν τὸν ἐπικήδειον λόγον τὸν ἐκφωνηθέντα εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου τῆς ἐν Κερκύρα Λατινικῆς Ἐκκλησίας Σπυρίδωνος Μαδελίνα ὃν δικαίως ἐτίμησεν ἡ Κερκυραϊκὴ Κοινωνία διὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ ψυχὴν καὶ τὰ σπάνια αὐτοῦ προτερήματα. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, εἶδομεν καὶ αὖθις εἰς τὸ προμετώπιον τοῦ λόγου τούτου, ἀποκαλούμενον αὐτὸν Arcivescovo Latino di Corfu ἐναντίον τῆς ῥητῆς ἀπαγορεύσεως τῆς πρώην Ἰονίου Κυβερνήσεως. Δύο Ἀρχιεπίσκοποι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν νῆσον δὲν δύνανται νὰ συνυπάρχωσι. Καὶ μὴ εἴπωσιν οἱ ἀντιφερόμενοι ὅτι δὲν ἔγραψαν ὡς ἄλλοις Arcivescovo di Corfu, ἀλλὰ Arcivescovo Latino di Corfu, διότι καὶ τοῦτο τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχει ὡς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ὑπαγορευθὲν. Γνωρίζει ὡσαύτως ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία ὅτι ὁ μακαρίτης Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Ἀθανάσιος τῷ 1847 εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὸν λόρδ Σήτωνα, τότε Ἀρμοστήν τῆς Ἑπτανήσου, ὑπόμνημα ἐξαιτούμενος παρ' αὐτοῦ, ἵνα λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν, ὅπως μὴ ἀλλότριον Ἐπίσκοποι, ἄλλης δηλονότι κοινωνίας, σφετερίζωνται τὸν τίτλον Ἐπισκόπων τῆς νήσου ταύτης, προσβάλλοντες οὕτω τοὺς νομίμους ποιμένας τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ λόρδ Σήτωνος, αἱ ἀπόπειραι τῶν Λατίνων δὲν ἔπαυσαν ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπετεινόντο, ὥστε ἠναγκάσθη ὁ ἡμέτερος Ἐπίσκοπος, μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς τοῦ ἀνωτέρω Ὑπομνήματος εἰς τὸν λόρδ Σήτωνα, ἧς οἱ τῷ 1849 νὰ ἀποταθῇ καὶ πρὸς τὴν Νομοθετικὴν Συνέλευσιν, ἐξαιτούμενος τὴν κατάργησιν τῆς τοιαύτης καταχρήσεως. Κατὰ συνέπειαν ὅθεν τῶν ἀνωτέρω Ἐκθέσεων τοῦ ἡμετέρου Ἱεράρχου, εἶχεν ἐκδοθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ σχετικὴ πρᾶξις ἀπαγορεύουσα εἰς τὸν Λατινεπίσκοπον νὰ ὀνομαζῆται Ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας. Ἀλλὰ καὶ πάλιν οἱ Λατίνοι πειρῶνται νὰ εἰσαγάγωσι τὸν τίτλον τοῦτον. Ὅφειλε ἐπομένως καὶ ἡ παρούσα Κυβέρνησις νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν τάξιν, καὶ νὰ μὴ σφετερίζωνται ξένα δικαιώματα τὰ ὅποια ὁ νόμος τοῖς ἀπαγορεύει. Γράφοντες ταῦτα, δὲν κινούμεθα ὑπὸ πνεύματος μισαλλοδοξίας, διότι ἀποστρεφόμεθα τὴν μισαλλοδοξίαν, ἀλλὰ ἀπαρτῶμεν σέβας πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τοὺς καθεστῶτας νόμους.

Ἐν Κερκύρα τῆ 30 Ἰουλίου 1884.

Τυπογραφεῖον «Αθηνᾶ»

Αρ. Φ. 626

VI 152

